

Друзьям за синє море
тісня

Пригадаю те життя суворе,
Давні ноги видаються мені,
Грав море,
Грав синє море,
Білі тайки минають вдалині.

Тач шумлять дуби зеленого лі,
Душний вітер хвилює хантене,
За містами, у канадських полі,
Лині друзі згадують мене.

Шахтарі і шварі і солдати,
Затамували ран шмигучих біл,
В дружині колі сядом біля хаги,
Як було, поділимо хліб-сінь;

Рідна тісня замкне розмову,
У синарелюх висушить сліву.
~~Аб вас із України змову~~
~~З добрими серцями щастя привезу.~~

Ще минається те /
~~Вісімдесяті~~ життя суворе,
І інші рамки видаються мені.
Грав море,
Грав синє море,
Білі тайки минають вдалині!

Андрій Малишко

Аб Канаду ще три: вузлові
З уростом щастя привезу.

А. Маршук

КОЛІСКОВА

Спи, засни, моя дитино,
Спи, моє маля,
Ніч іде в гаї, в долини,
Трави нахилия.

Хай тобі ця ніч насниться,
Що в огнях сїя,
Будеш завтра в світ дивиться,
Зіронько моя!

Перша ніч твоя почата
В співах солов"я,
Дай же мамі рученята,
Зіроньку моя.

Посміхнись до мене, сину,
І зрадію я,
Не хвилину і не днину
Я навік твоя.

Сплять ліси, поля, криниці,
Шепіт ручая,
Ти відкрий, відкрий очиці,
Дносте моя.

Пісня про мир

7

Через гори й водо
Всіма всі народи,
Йдуть, як брани,
Мир берогти
У труді.

Кмелієі мамі ої,
Рчки в ісе работі

*Вийшли ми в путь
Сил ~~у~~ мамі;* *Трументь:*

ідуТЬ

Нає веде Вігучма-мама,
Нає втїков не знакама,
Кто за братперетїво,
Ставай у ради,
Проти ^{Зирай} сїх драшнїсїких горних,
Йдуть мїбїдїч непаборнїсїх,
З нами народи
Втрїзній дорнї.
Смерть вїгнї!

Солц мїру з нами,
Й соакє сад полями,
Зорї Кремля,
Й річка земля
Молода,

З нами нїкїє й водчї,
З нами всі народи,
Цвїтї у полях,
Сочаснїє нїкїє,
Не бїга!

- 2 - Курнос.

8
Нає все вічита мами,
Нає всі його не зможати,
Хто за братів сестер,
Сравай у ради,
Гди. Прои с^{зеран} рашис сасих
Горних
Гдиш м'єбдиш не поборних,
З нами народа
В Грізній Борні,
Смерть в'їші!

З Воєни єр дчало,
В широті безкраї
Гмоє єр Карпай,
Коща, як браї,
У бою.

Мілки б'ї нам прай,
~~всїм, не лукавї~~
Грчд нам не лукавї,
Любам всім
ї землю аєну,
~~полюду.~~
Ми свої.

— 3 —
Цркви.

9
Нас все виграшна мамин,
Нас видиво не звакаши,
Кто до бробрствата,
Сравай у ради,
Проти зраи француских
Чорних
Идути в мѣвдони, и неподврни,
Знами карати
В Гривити вогни,
Смертв вѣки!

Андрей Валентинов